

Nogle uægte Efterkommere af Hertug Frederik Carl af Plön.

Af Carl Lindberg Nielsen.

Det var en mærkelig Brudevielse, der forrettedes af den reformerte Præst i den lille kur-pfalziske By Umstadt ved Frankfurt am Main den 20. Februar 1702 Kl. 10 Aften. Bruden var *Dorothea Christine von Aichelberg* (f. 23. Jan. 1674, Datter af Amtmand i Nordborg paa Als *Johan Franz v. A.*, † 1692, og *Anna Sophie von der Trautenberg* genannt *Beyer*, † 1694), tidligere Hofdame hos Enkehertuginde *Elisabeth Charlotte*, † 1723, af Nordborg. Brudgommen var Hertugindens yngste Søn *Christian Carl*, f. 20. Aug. 1674, der var preussisk Generalmajor og efter sin Fader Hertug *August*, † 1699, havde arvet Godserne Søbygaard og Gottesgabe paa Ærø som sin Del af de sønderborgske Hertugers Len.

Hertug *Christian Carl* var samme Dag kommet kørende incognito fra det nærliggende Frankfurt am Main sammen med Frøken von *Aichelberg*, der egentlig skulde have tiltraadt en Stilling som Hofdame ved et øvretysk Hof, men havde foretrukket at gaa til Brudeskamlen sammen med sin elskede. Hertugen henvendte sig til den forhenværende Amtmand i Umstadt *Carl Wilhelm von Curti* og bad ham være sig behjælpelig, at han ufortøvet kunde blive viet til Frøken von *Aichelberg*, og samme Aften fandt da Vielsen Sted i Amtmandens Hus med von *Curti* og dennes Frue som Vidner.

Dette Giftermaal vakte stor Vrede i den unge Hertugs højfornemme Familie, ganske særligt hos *Christian Carls* ældre Broder *Joakim Frederik*, 1668—1722, der havde arvet Nordborg efter sin Fader. Ganske vist havde *Dorothea Christine* sine 32 Aner i Orden¹⁾; men en ganske almindelig Adelsdame var dog ikke en fyrstelig Person jævnbyrdig. 24. Novbr. 1702 maatte *Christian Carl* derfor gaa ind paa følgende Overenskomst med sin Broder: Hertug *Christian Carls* mandlige Efterkommere skulde være udelukket fra Arveret til Slægtens Lensgodser og hans Gemalinde og Børn betragtes som adelige, saa længe *Joakim Frederik* levede, og der fandtes mandlige Efterkommere af ham; i Tilfælde af *Christian Carls* Død skulde *Joakim Frederik* mod et Pengevederlag til den afdødes Gemalinde og Børn overtage Godserne

¹⁾ Anetavler findes i *Louis Bobé: »Efterladte Papirer fra den Reventlowske Familiekreds» VIII* Kbhvn. 1917 »Tilføjelser til Anmærkningerne I.—VII. Bind« S. 16—17 og i *J. C. Lünig: »Selecta scripta illustria» Leipzig 1723 S. 1096.*

Søbygaard og Gottesgabe paa Ærø. Den 5. Decbr. s. A. opnaaede denne Overenskomst kgl. Konfirmation af de to Hertugers Lensherre, Kong Frederik den Fjerde af Danmark. Som adeligt Navn for sin Gemalinde og sine Børn, hvis fyrstelige Stand saaledes var ligesom suspenderet, valgte Christian Carl Navnet von Carlstein og antog for dem et Vaaben, der havde megen Lighed med det slesvig-holstenske.

Frugten af Hertug Christian Carls Ægteskab blev 2 Døtre og 1 Søn. Den ældste Datter døde som Barn. Den anden fik i Daaben Navnene Vilhelmine Augusta, 1704—49. Sønnen, der blev kaldt Frederik Carl, fødtes den 4. Aug. 1706 i Sønderborg, godt 2 Maaneder efter sin Faders Død (23. Maj). Til Faddere for sin Søn valgte Fru von Carlstein, som Hertug Chr. Carls Gemalinde benævntes, i klar Forstaaelse af Barnets usikre Stilling saadanne, som kunde ventes at blive den unge til Hjælp i Fremtiden. De mest fremtrædende af dem var Kongerne Frederik den Fjerde af Danmark og Frederik den Første af Preussen, Barnets Farmoder Enkehertuginde Elisabeth Charlotte og Farbroder Joakim Frederik af Nordborg og dennes Gemalinde, de nederlandske Generalstater og de schweiziske Kantonen Bern og Zürich.

Hertug Joakim Frederik havde forsikret sin Broder om, at han vilde ønske, at man engang vilde sørge lige saa godt for hans efterladte, som han havde i Sinde at sørge for sin Broders efterladte Familie. I Tillid til denne Forsikring henvendte Fru von Carlstein sig da til Joakim Frederik og bad ham overtage Formynderskabet over hendes faderløse Søn, men fik Afslag. Lige saa lidet opnaaedes ved en Henvendelse til Chr. Carls Fætter Hertug Philip Ernst af Glücksborg. Resultatet blev, at Formynderskabet af Frederik IV af Danmark overdroges til Etats- og Regeringsraaderne F. A. Hansen v. Ehrencron og C. G. v. John, medens Landraad samt Amtmand over det slesvigske Domkapitels Gods Ditlev Reventlow, † 1733, blev Kurator for Fru von Carlstein.

I 1722 døde Hertug Joakim Frederik uden mandlige Arvinger og efterlod foruden Nordborg det senere arvede holstenske Len Plön. Joakim Frederiks nærmeste mandlige Slægtning var den sekstenaarige Frederik Carl, der nu efter Overenskomsten mellem hans Fader og Farbroder af 24. Nov. 1702 straks burde have arvet saavel Nordborg som Plön. Men en anden Arving meldte sig imidlertid, nemlig Christian Carls Fætter Johan Ernst Ferdinand af Rethwisch, der gjorde Krav paa begge Lenene under Henviisning til, at den unge Frederik Carl var Frugten af et ujevnbrydigt Ægteskab. Ferdinand var imidlertid Katholik og derfor ikke anerkendt som arveberettiget i Slesvig.

Allerede det var en Grund til at nægte Ferdinand den nordborgske Arv. Men hertil kom, at det vilde se underligt ud, om Slesvigs Lensherre, Frederik den Fjerde af Danmark, hvis Dronning kun var adeligt født, vilde nægte at anerkende en Søn af en Hertug og en Adelsdame som legitim Fyrste. Tungest i Vægtskaalen vejede dog den Omstændighed, at Frederik den Fjerde ved at anerkende Frederik Carl og hans Søster Vilhelmine Augusta som fødte fyrstelige Personer og ved at hæve deres Moder Dorothea Christine op til Hertugindeværdigheden¹⁾ opnaaede, at Frederik Carl afgav Løfte om, at hvis han nogen Sinde opnaaede det holstenske Len, vilde han afstaa det slesvigske til Kongen.

Samtidig med at Frederik Carl nu fik overdraget Nordborg og Melsgaard paa Als og Søbygaard og Gottesgabe paa Ærø, toges Plön under kgl. Administration, medens der for Rigshofraadet i Wien førtes Proces mellem Hertugen af Rethwisch og Frederik Carl om Plön. Skønt Frederik Carl støttedes kraftigt af Frederik den Fjerde, hældede Sejren dog til den modsatte Side. Da døde imidlertid Ferdinand af Rethwisch i 1729 uden at efterlade sig Børn, og dermed tilhørte Sejren Frederik Carl, der tog Plön i Besiddelse, samtidig med at han afstod sine Godser paa Als og Ærø til Frederik IV, og 1731 anerkendte Kejseren Frederik Carl som Arving til Plön.

Imidlertid havde Frederik Carl den 18. Juli 1730 holdt Bryllup paa Københavns Slot med Komtesse Christine Armgaard Reventlow, f. 2. Maj 1711, † 9. Okt. 1779. Hun var Datter af Grev Chr. Ditlev Reventlow, † 1738, til Christianssæde og Brahetrolleborg m. m. og Broderdatter af Dronning Anna Sophie af Danmark. Hendes Faders Fætter var den Ditlev Reventlow, der havde været Kurator for Frederik Carls Moder. Aaret efter, 1731, ægtede Frederik Carls Søster, Vilhelmine Augusta, Grev Conrad Ditlev Reventlow, † 1750, til Brahetrolleborg, Christine Armgaards Broder.

I sit Ægteskab med Christine Armgaard Reventlow havde Frederik Carl 4 Døtre og 1 Søn. Den ældste Datter, Sophie Christine Louise, døde ugift 1757, 25 Aar gl. Frederikke Sophie Charlotte (1736—69) ægtede 1764 Georg Ludvig (1723—77), Greve af Erbach-Schönberg²⁾ ved Frankfurt am Main.

¹⁾ Det skete ved 2 latinske Dokumenter, daterede henholdsvis 18. og 19. Dec. 1722.

²⁾ Frederik Carl havde i 1728 friet til dennes velhavende Kusine Enkegrevinde Anna Sophie Christine von Maltzan, født Grevinde af Erbach-Reichenberg; men det kejserlige Hof satte sig imod Forbindelsen med den Motivering, at Grevindens rige Midler ikke maatte føres ud af de kejserlige Arvelande (P. Hanssen: »Nachricht von den Holstein-Plönischen Landen» Plön 1759 S. 349).

Charlotte Amalie Vilhelmine (1744—70) blev 1762 gift med Hertug Frederik Christian den Ældre (1721—94) af Augustenborg, og Louise Albertine (1748—69) blev 1763 gift med Frederik Albrecht (1735—96) af Anhalt-Bernburg. Frederik Carls Søn Christian Carl fødtes 1738, men døde allerede 1740.

Da der ingen Udsigt var til, at Frederik Carl vilde efterlade sig nogen Søn, og han gerne vilde sikre sin Gemalinde og sine Døtre Underhold efter sin Død, men hans Pengeforhold var daarligere, indledede han Forhandlinger med den danske Konge om, at denne efter Frederik Carls Død skulde arve Plön mod at overtage Gælden, der hvilede paa Hertugdømmet, og mod at sørge for Hertugens Gemalinde og Døtre. Efter at der var udvirket Arveafkald af Hertugens Agnater, ratificerede begge Parter 1757 Traktaten om den danske Konges Succession i de plönske Lande, og ved Frederik Carls Død den 18. Okt. 1761¹⁾ tilfaldt Plön da Danmark²⁾.

Som Hertug i det lille Plön førte Frederik Carl, som det sømmede sig for en datidig Fyrste, et ødselt Hof med talrige Hofembedsmænd (Hofmarskal, Kammerjunkere, Pager m. m.) og stort Tjenerpersonale. Han uddelte Titler (Gehejmeraad, Justitsraad, Hofsnedker, Hofapotheker) og indlod sig paa kostbare Byggeføretagender. Saaledes lod han i 1738 Traventhal Slot (kendt fra Fredsslutningen mellem Danmark, Gottorp og Sverrig den 18. August 1700), der kun var af Træ, nedbryde og en Stenbygning opføre i Stedet for. Men frem for alt viste Frederik Carl sig som en ægte Fyrste ved sine Kærlighedsforbindelser. Som enhver anden datidig Fyrste havde han sine Elskerinder³⁾, og baade for dem og deres Børn blev der sørget rundeligt. I Rigsarkivet findes en lang Række plönske Kammerregnskaber med Bilag. Fra Regnskabet for Aaret 1761⁴⁾, Frederik Carls Dødsaar, kan man hente ret indgaaende Oplysninger om Hertugens Forhold i saa Henseende. En af hans Elskerinder, Sophie Augusta Ole-

¹⁾ Aaret efter, den 22. Juni 1762, døde Frederik Carls Moder Dorothea Christine i Reinfeld, 88 Aar gl.

²⁾ Resultatet blev for Danmarks Vedkommende en Gæld paa 737,780 Rdl., en Udgift, der dog opvejedes ved, at Indtægterne af Fyrstendømmet herefter gik i Kongens Kasse.

³⁾ Det har aabenbart ikke haft stor Indvirkning paa Frederik Carl, at han 1721—23 som Informator og 1723—26 som Froprædikenpræst paa Nordborg havde haft den kendte Pietist og senere Biskop Erik Pontoppidan, † 1764.

⁴⁾ I Regnskaberne fra før 1761 findes ikke indført Udgifter til Frederik Carls Elskerinder og uægte Børn o: Understøttelserne til disse har Hertugen betalt af sin egen Lomme. Og med Hertugens Død er Pengeydelseerne aabenbart hørt op.

arius, havde en »Pension«, som det kaldtes, paa 500 Rdl., en anden, Maria Catharina Bein, vides at have faaet 600 Rdl. aarligt, og i disse Summer er endda ikke medregnet, hvad der udbetaltes til deres Børns Underhold. Den førstnævnte havde 3 Børn, »Demoiselles«. Sidstnævnte havde 3 navngivne Børn, Christian Carl, Caroline og Frederik Carl; desuden nævnes i Regnskabet »die Steinholtzschen Kinder«, der vistnok er forskellige fra disse 3, men i alt Fald var Børn af Jomfru Bein; da der staar Flertal, »Kinder«, maa der mindst have været 2; Jomfru Bein havde altsaa mindst 5 Børn i 1761. Desuden var der død 2 af Jfr. Olearius's og 1 af Jfr. Beins Børn, hvilke Hofapotheker Hermann havde maattet give Plads til i sin Begravelse i Kirken i Plön Altstadt. Desuden nævnes 3 andre uægte Børn af Frederik Carl, 2 Demoiselles Westphal¹⁾ og en Fændrik Westphal. I alt bliver det 14 uægte Børn. Men foruden disse kan Hertugen have haft adskillige andre, som i 1761 var saaledes stillet, at de ikke længere fik Understøttelse.

Frederik Carls Yndlingselskerinde var Maria Catharina Bein. Hun døde i Plön i Aaret 1801. Blandt hendes Efterladenskaber fandtes et højest mærkeligt Dokument, der af den holstenske Landesregering i Glückstadt blev oversendt til Tyske Kancelli i København tilligemed følgende Skrivelse:

Der Magistrat zu Ploen ist von hier aus zur Inventirung und zur Verauctionirung der Verlassenschaft der daselbst vor kurzem verstorbenen Maria Catharina Bein committirt worden. Bei der Inventur hat sich eine schon eröffnete Acte des letzt verstorbenen Hertzogs Friderich Carl zu Ploen vom 17. Dec. 1754 gefunden, wornach der Herzog sich ersagte Bein nach dem Tode dessen Gemahlin antrauen lassen zu wollen erklärt.

Da dieses merkwürdige Dokument zur Aufbewahrung in einem andern Archiv als dem hiesigen sich zu qualificiren scheint, so haben wir solches einer hochverehrl. Königl. deutschen Kanzelei hieneben originaliter zuzufertigen nicht unterlassen wollen.

Königl. Holsteinische Landes-Regierung in Glückstadt den 21. Sept. 1801.

M. Feldmann.

E. A. F. v. Eggers.

C. v. Ahlefeldt.

P. Matthiessen.

F. G. Koch.

An
die Königl. deutsche Kanzelei.

¹⁾ Caroline Henriette Westphal blev gift med Borgmester Hans Christian Gerhard Lange († 1799) i Glückstadt; hendes Pension af 100 Rdl. forhøjedes med $\frac{1}{3}$, under Henviisning til hendes Herkomst (Bobé: »Efterladte Papirer fra den Reventlowske Familiekrede« IX. Kbhvn. 1922 S. 365).

Det omtalte Dokument havde følgende Indhold:

Von Gottes Gnaden Wir Friderich Carl, Erbe zu Norwegen, Hertzog zu Schleswig, Holstein, Stormarn und der Ditmarsen, Graf zu Oldenburg und Delmenhorst, Bekennen hiemit, dass nach dem wir mit der Jungfer Maria Catharina Beinen unss der gestalt mit Ihr und Sie hinwiederum sich mit uns verbunden, dass wir beyderseits hinführo umb und bey ein ander leben, beständig treu verbleiben, unzertrennlich seyn, nictes alss der Todt scheiden und alle aufrichtige Liebe beweisen wollen; So haben wir unss nicht entlegnen können, da wir versichert seyn, dass wie wir dieses alles unverbrüchlich zu halten gedenken, Sie es auch von Ihren seiten hieran nicht fehlen lassen werden, umb Sie von Unseren redlichen absichten vollkommen zu überführen, hiedurch nicht allein bey Unseren fürstl. Wohrten und Ehren, sondern auch bey den Wohrten der Ewigen Wahrheit, und so wahr wir daran theil zu haben verhoffen, also völlig an Eydes statt, zu versprechen, dass in soferne es dem Gebieter über Leben und Todt gefallen solte, Unsere Gemahlin von dieser weldt abzufordern, wir Sie Jungfer Maria Catharina Beinen unss sogleich und ohne anstandt durch priesterliche einsegnung antrauen lassen, für Unsere Gemahlin erkennen, auf und annehmen und für Ihre versorgung nach Unserem etwanigen ableben, wie es Ihr sodan zukommen wirdt, treulichst sorgen wollen. Wie den von dieser gegenwärtigen aus redlichen absichten herfliessenden versicherungen unss nictes, es mag nahmen haben, wie es wolle, erdacht seyn oder erdacht werden können, zu entfreyen vermögendt seyn sol; So haben wir gegenwärtige schriftl. an Eydes statt ausgestellte versicherung zu desto mehrerer Bestärckung eigenhändig geschrieben, unterschrieben und mit unserm fürstl. Insigel besiegelt; So geschehen auf Unserem fürstl. Residentz Schlosse zu Ploen d. 17ten Xbris Ein tausendt Sieben hundert Vier und funftzig.

Friderich Carl.

Dette Dokument, der anføres i Sixtels Repertorium over Tyske Kancelli, skulde nu findes i Statsarkivet i Kiel; men paa en eller anden Maade er det imidlertid forsvundet. Det meddeles her efter en Afskrift.

Naar man kender lidt nærmere til Hertug Frederik Carls Liv, kan man ikke undgaa at forarges over den skamløse Indskrift paa hans prægtige Marmorsarkofag i Slotskapellet paa Plön:

Wer ist, der Friedrich Karlen gleichet?
 Sein Geist war fein, sein Herz war mild,
 Er war der Gottheit Ebenbild.
 Ach, dass er schon so früh erbleichet!

Og man maa ganske give A. D. Jørgensen Ret i hans Dom over de smaa slesvig-holstenske Hertuger:

»Der er noget ejendommeligt tiltrækkende i at dvæle ved disse smaa Fyrstendømmer, de eneste, vi kjender i vort Fædrelands Historie. Et saadant Hertugdømme, rigt velsignet af Naturen paa

Oer og Kyster, med næsten uindskrænket Regeringsmyndighed, vil for de fleste fremstille sig som en af de mest misundelsesværdige Tilværelsesformer. Men her, om nogen Sinde, beholdt da ogsaa det gamle Ord sin Gyldighed, at »Adel forpligter«, at ingen ustraffet modtager Forsynets rige Gaver, naar han intet gjør for at fortjene dem. Disse Hertugslægter har intet Spor efterladt sig i Historien uden det, at de har levet. Deres Fædreland har ingen Tjenester modtaget af dem i Vederlag for den Arv, som blev dem til Del; deres Navne nævnes ikke blandt de Mænd, som tog sig af den begyndende Videnskabelighed, af Kirken eller Skolen. Det var dem nok at leve, at samle Gods og atter at sprede det.

»Det er Slægtens egen Del i Ansvaret for, at den blev skudt til Side og maatte finde sig i at blive glem^t«¹⁾.

I sin Udgave af »Efterladte Papirer fra den Reventlowske Familiekrede« IX 1922 omtaler Dr. Louis Bobé S. 364 tre uægte Døtre af Hertug Frederik Carl: Frederikke Henriette, Sophie Amalie og Charlotte Frederikke Wagrien.

Frederikke Henriette, der var den ældste af de tre Søskende, blev døbt 9. Februar 1747 i Bosau ved Plön. Den 14. Maj 1767 ægtede hun hertugelig Overjæger Nicolai Nielsen i Augustenborg. 27. August samme Aar blev deres første Barn født. Nicolai Nielsen var ældste Søn af hertugelig Kusk, senere Kromand Marcus Nielsen (1712—97) i Augustenborg og dennes første Hustru, hvis Navn ikke kendes (hun blev begravet 21. April 1756, 41 Aar gl.). Nicolai Nielsen blev født 28. November 1737, og efter at være blevet konfirmeret i 1753 blev han Jagtbetjent hos Hertugen af Augustenborg og senere Overjæger. 1776 blev han Stutmester paa Frederiksborg, hvilket underlige Avancement vistnok skyldtes Protektion af Hertug Frederik Christian den Ældre af Augustenborg, der var gift med hans Kones Halvsøster Charlotte Amalie Vilhelmine, Hertug Frederik Carls ægte Datter, der tog sig meget af sin uægte Søster. Embedet som Stutmester beklædte Nicolai Nielsen til sin Død 23. April 1798 i Hillerød. Hans Enke døde 18., 19. eller 20. Januar²⁾ 1811 i København og blev begravet paa Holmens Kirkegaard³⁾. Madam Nielsen var ikke elskværdig af Karakter, lunefuld og hovmodig, medens hendes Mand var afholdt af alle. Hun førte med

¹⁾ A. D. Jørgensen: »Fyrretyve Fortællinger af Fædrelandets Historie«. 18. Fortælling. »Sønderjyllands Delinger«.

²⁾ Kirkebogen har 20. Januar, Adresseavisen, hvori to af hendes Sønner bekendtgør Dødsfaldet, har 19. Januar og Forsegingsprotokollen 18. Januar.

³⁾ Den følgende Karakteristik af Frederikke Henriette Nielsen skyldes hendes Sønesøns Søn Raadstuearkivar Dr. phil. Oluf Nielsen (1838—96).

sig sin Faders Portræt og havde formodentlig flere hertugelige Portrætter; men Familien lod dem gaa til Grunde. I det hele talte alle hendes Børnebørn med stort Forbehold om deres Bedstemoder.

Charlottè Frederikke Wagrien, den yngste af Søstrene, blev første Gang gift med Hofpræst Betz i Grevskabet Erbach ved Frankfurt am Main, i hvilket Ægteskab hun den 27. Sept. 1776 fødte en Søn Johan Michael Christian Betz¹⁾. Anden Gang ægtede hun 23. Marts 1787 Sognepræst Lucas Kaae Johansen Smidt. Forloverne var Kammerherre Baron Iver Rosenkrantz og i dennes Fraværelse hans Søn Kammerjunker Baron Christian Rosenkrantz samt Sognepræst Flindt i Roholte. Lucas Smidt var født i Læssø i Gudbrandsdalen i Norge. Hans Fader var Sognepræst J. Smidt, hans Moder Anna Margrethe Kaae. Student fra Kristiania 1776, Kandidat 1782. 1786 Sognepræst til Kvislemark og Fuirendal, 1794 til Vemmelev og Hemmershøj. Død 16. Sept. 1798²⁾. Hans Enke døde 27. Marts 1836 i Slagelse, 82 Aar gl. I sit Ægteskab med Lucas Smidt fødte Charlotte Frederikke Wagrien 2 Døtre³⁾: Caroline Margrethe (1788⁴⁾—97) og Sophie f. 1796, død ugift i en ældre Alder efter i mange Aar at have været Guvernante og Privatlærerinde.

Sophie Amalie Wagrien, den mellemste af de tre Søstre, var efter Slægtinges Udsagn født 6. Maj 1753; efter en anden Opgivelse blev hun konfirmeret i Eckernförde i 1765, 13 Aar 9 Mdr. gl., og kan da senest være født i 1752. Blev 1792 gift med Advokat i Eckernförde Johan Rudolph Astbahr, Søn af Forvalter Christoph Ludvig Astbahr og Elisabeth Cornelia Daniels og født 28. Apr. 1761 paa Damp i Schwansen, † 4. Okt. 1822. Hans Enke døde 15. Okt. 1830. Om der var Børn i Ægteskabet, vides ikke. Sophie Amalie Astbahr søgte i 1807 at skaffe sig Pengefordele af sin Af-

¹⁾ Angaaende hans Efterkommere henvises til Slægtsregistret i F. C. A. Betz: »En gammel Lærers Livserindringer« 1898. J. M. C. Betz's Fødselsdag angives der urigtigt til 28. Sept.; han opgiver den selv til 27. Sept. (Den alm. Enkekasse 9290).

²⁾ Iflg. Kirkebogen var han ved sin Død 40 Aar 6 Md. 2 Dg. gl. Hans Enke siger i Dødsannoncen i »Berl. Tid.«, at han blev 39 Aar gl.

³⁾ Wibergs Præstehistorie og Betz: »En gammel Lærers Livserindringer« S. 59 har urigtigt: 1 Søn og 1 Datter.

⁴⁾ Iflg. Lengnicks »Personalthistoriske Bidrag vedkommende Danmarks og Norges Gejstlighed« III. Hefte 3. Afsnit, »Præsters Børns Daab«, S. 13 blev hun døbt 28. Marts 1787, altsaa 5 Dage efter Forældrenes Bryllup; men det er en Fejltagelse; der skal staa 1788.

stamning og sendte da følgende uforskammede Tiggerbrev til Kronprinsesse Marie Sophie Frederikke¹⁾:

Durchlauchtigste Kronprinzessinn, Gnädigste Frau!

Nur Ihre Königl. Hoheit allbekannte Milde, nur das dringenste Bedürfniss von meiner Seite hat mich vermögen können, meine Zuflucht höheren Orts zu suchen und mich flehend Ihre Königl. Hoheit zu nahen.

Ich bin die 2te von 3 Geschwistern, eine nathürliche Tochter des hochseel. Herzogs Frieder. Carl von Ploen. Wir genossen des Wohlwollens der Liebe desselben, bekamen eine sorgfältige Erziehung und hatten uns des Herzogl. Versprechens zu erfreuen, dass in Betreff der Zukunft für uns gesorgt werden solle. Allein ein plötzl. Todt entriss uns den hochseel. Herzog, und das Versprechen ward dadurch zerstöhrt.

Der Herzog starb.

Ihre Königl. Maytt. traten in Ihre Erbrechte und gaben uns Waysen bey Ihrer Durchreise durch Ploen die Huldreiche Versicherung, den verlornen väterl. Versorger uns gnädigst ersetzen zu wollen, unser Schutz, unsere Hülfe zu seyn im Fall der Noth.

Meine älteste Schwester verdankt auch dieser Königl. Verheissung die Beförderung ihres und ihrer Kinderwohls, verheyrathet an den fürstl. Augustenburgischen Oberjäger Nielsen bewarb sich dieser um eine Königl. Bedienung, und Ihre Königl. Maytt. hatten sogleich die Gnade ihn zum Gestüttenmeister auf Friederichsburg zu ernennen und nach seinem Tode durch eine Pension meine Schwester zu versorgen.

Ich habe bishero mich bescheiden können, die mir so schätzbare Verheissung einer gnädigen Unterstützung von Ihrer Maytt väterlichen Milde in Anspruch zu nehmen.

Die empfangene Erziehung machte mich fähig in dem Hause des Kanzeley Raths Paulsen im Sondwittschen als Erzieherin dessen Töchter zu seyn und in diesem guten Hause verschiedene frohe Jahre zu verleben. Nach diesem vollbrachten Geschäfte ward ich bey dem Aufenthalte der Frau Kanzeleyrathinn in Eckernförde mit dem Advocaten Astbahr verheyrathet, den ich liebe und schätze, mit dem ich glücklich leben würde, wenn wir Brodt hätten.

Bishero zwar erwarben wir es uns durch meine Arbeiten, meines Mannes nur wenige Advocaten-Geschäfte, und besonders durch ein paar einträgliche Justitiariate bey dem Herrn Grafen von Stollberg zu Windebuy und bey dem Kammerrath Reiche zu Roegen fanden wir unter Einschränkungen unser nothdürftiges Auskommen. Vermittelst einer höchsten Verordnung aber, welche den Untergerichts-Advocaten alle Justitiariate entriss, versiegt uns diese so unentbehrliche Hülfquelle des Erwerbs, und keine Vorstellungen und Bitten, selbst vom Grafen von Stollberg, vermochten es, sie uns zu erhalten.

Jetzt sehen wir uns bey steigender Theuerung dem Mangel, dem Kummer und der Noth unausbleiblich Preiss gegeben.

Die stille Bescheidenheit muss vor dem Drange des Bedürfnisses entweichen.

¹⁾ Kronprinsens civile Departement. Indkomne Sager til 2. Memorialprotokol 1807 Nr. 113.

Ich musste mich der Verzweiflung überlassen, wenn nicht die Huld Ihro Königl. Hoheit als mein schützender Engel erscheint, wenn ich nicht zutrauungsvoll hoffe, Ihro Königl. Hoheit werden sich meiner erbarmen, werden durch Höchstdero vielvermögende Fürsprache meinem Manne eine kleine Königl. Bedienung oder mir Unglücklicher, mit Nahrungsorgen sich täglich grämender, eine Pension gnädigst bewirken, um welche Höchste Huld ich, die ich nie geboren zu seyn wünsche, Ihro Königl. Hoheit hiedurch demüthigst bitte. Die ich in tiefster Ehrfurcht verharre.

Ihro Königl. Hoheit
unterthänigste Dienerin

A m a l i a A s t b a h r geb. W a g r i e n .

Eckernförde den 11. Jan. 1807.

Saa vidt man kan se, opnaaede Brevskriversken intet ved sin Henvendelse, end ikke Svar. —

De tre her omtalte Søstre nævnes ikke i det plönske Kammerregnskab for 1761 eller Bilagene dertil saaledes som de tidligere omtalte uægte Børn af Hertug Frederik Carl. Der er derimod en Mulighed for, at Moderen nævnes. Der findes nemlig i Rigsarkivet en Daabsattest for Frederikke Henriette Wagrien¹⁾, der lyder saaledes:

Dass Friederica Henrietta nachher genant Wagrien, jzt verehelichte Nielsen hieselbst laut dem hiesigen Kirchenbuch im Jahr 1747 d. 9. Febr. getauft worden, solches habe ich, der Wahrheit gemäs, hiedurch attestiren wollen.

Bosau d. 1. April 1772.

L. S.

J. L. V o g e l²⁾.

Af denne Daabsattest ser man, at i alt Fald Frederikke Henriette ikke oprindelig har heddet Wagrien. Men hvad har hun saa heddet? Hertugens uægte Børn fik gerne deres Moders Efternavn. Man tør vistnok af Daabsattesten slutte, at denne i alt Fald ikke har heddet Wagrien. Der er en Mulighed for, at hun kan have heddet W a g e n e r (hvoraf Wagrien saa skulde være en Fordrejning), idet der i Kammerregnskabet 1761 forekommer en Demoiselle C h a r l o t t e A u g u s t a W a g e n e r. Det

¹⁾ Den alm. Enkekasse Nr. 4651.

²⁾ Ifølge velvillig Meddelelse af nuværende Sognepræst i Bosau, Pastor H. Jäger, findes der nu intet om denne Daab i Kirkebogen, ligesaa lidt som der findes Vidnesbyrd om, at de to andre Søstre skulde være døbt der i Tidsrummet 1742—54. Dette betyder dog ikke, at Daabsattesten i Rigsarkivet skulde være forfalsket. Kirkebogen er nemlig meget skødesløst ført. Ofte er der blot klæbet en Seddel ind, som vedkommende Barns Forældre har skrevet. At en saadan Seddel let kan forsvinde, siger sig selv.

kan dog ikke tydeligt ses, om hun har været Hertugens Elskerinde, i alt Fald nævnes der ingen Børn af hende i Regnskabet. Da hendes Kaar kun var middelmaadige¹⁾, og hun alligevel kun fik en Pension af 30 Rdl., en latterligt lille Sum ved Siden af de Pensioner, Jfr. Olearius og Jfr. Bein fik (henholdsvis 500 og 600 Rdl.), er det dog maaske alligevel usandsynligt.

Det er mærkeligt nok, at de tre Søstre Wagrien ikke figurerer paa Kammerregnskabet 1761, da Frederikke Henriette, der var den ældste af de tre, dog kun var 14 Aar gl., da Hertug Frederik Carl døde. Saa meget mærkeligere er det, som alene Hertugens uægte Søn Fændrik Westphal — der sikkert ikke har været yngre end F. H. Wagrien, da der blandt Regnskabets Bilag findes en egenhændig Ordre fra Frederik Carl om at give Westphal en 8 à 10 Rdl., noget, der forudsætter en vis Modenhed — i Aarene 1760—61 har kostet Hertugen 375 Rdl. Man kunde heraf fristes til at drage den Slutning, at saa har Søstrene Wagrien heller ikke været Frederik Carls Børn, og at Meddelelsen herom i Sophie Amalie Astbahrs Brev er urigtig og kun fremsat med Pengefordele for Øje. Der kan imidlertid fremdrages Vidnesbyrd, der godtgør, at Meddelelsen alligevel maa være rigtig nok. Dr. Bobé, der har fundet Sophie Amalie Astbahrs Brev, viser i »Efterladte Papirer fra den Reventlowske Familiekreds« IX S. 364 hen til en Ansøgning fra Advokat Astbahr til Kongen dateret Eckernförde 13. Okt. 1789²⁾, hvor Astbahr i Anledning af sit forestaaende Bryllup skriver, at han ikke ved sin tilkommende Hustru Mademoiselle Sophie Amalie Wagriens Fødested, »indem sie — wie bekannt — eine natürliche Tochter des Gottseeligen Herzogs von Ploen ist — und ihre Mutter auch schon bereits vor vielen Jaren gestorben ist«, hvorfor han beder om Fritagelse for at fremskaffe hendes Daabsattest til Enkekassen, og han omtaler, at hendes to Søstre, gift med Stutmester Nielsen og Pastor Smidt, har nydt samme Naade; dette passer nu ikke for Stutmesterens Kones Vedkommende.

Foruden disse to Vidnesbyrd — Advokat Astbahrs og hans Hustrus Udsagn — kan der imidlertid fremdrages endnu flere. For det første kan man lægge Mærke til Søstrenes Navne — Charlotte Frederikke svarer til Frederik Carl, og i Navnet Frederikke

¹⁾ I et »General Mannzahl-Register« fra 1762 i Anledning af en ekstraordinær Skat anføres Jomfru Wagener, der havde 1 Tjenestepige, blandt de middelmaadige, der kun formaaede at udrede deres egen Skat, medens Jomfru Bein, der havde 3 Tjenestepiger, opføres blandt de formuende, der foruden deres egen Skat ogsaa nok kunde betale noget af de fattiges.

²⁾ Ny Enkekasse 3462.

Henriette spores det første af Hertugens Navne¹⁾. Det er ogsaa værd at lægge Mærke til de Navne, Frederikke Henriette gav sine Børn. En af hendes Sønner hed Frederik Christian ligesom hendes hertugelige Svoger og dennes ældste Søn. Hendes førstefødte Søn bar Navnene Frederik Carl Emil, samme Navn, som hendes Halvsøster, den augustenburgske Hertuginde, havde givet sin næstældste Søn, der var 2 Aar ældre end Frederikke Henriettes Søn. En tredje Søn af Frederikke Henriette hed Christian August Carl svarende til Navnet paa Halvsøsterens yngste Søn Christian August, død 1810 som svensk Tronfølger. En Datter blev kaldt Anna Charlotte Amalie svarende til Navnet paa Hertuginde af Augustenburg, Charlotte Amalie Vilhelmine. Og endelig havde Madam Nielsen en Datter, der fik Navnene Frederikke Charlotte, der svarer til Frederik Carl (og Charlotte Frederikke Wagrien). Dernæst kan man pege paa, at Traditionen iblandt Frederikke Henriettes Efterkommere har bevaret Mindet om Afstamning fra en Hertug. Ligeledes har Charlotte Frederikke Wagriens Efterkommere bevaret en Tradition om en fornem Afstamning, om end denne ikke har udpeget en Hertug som Stamfader²⁾. Endvidere er der Grund til at bemærke, at medens Frederikke Henriette kom til Augustenburg, hvor en ægte Datter af Frederik Carl var gift med Hertugen, kom Charlotte Frederikke til Erbach og blev gift med Hofpræsten i dette Grevskab, hvor Frederik Carls Datter var gift med Greven. Og endelig er der et lille Træk, som Raadstuearkivar Dr. phil. Oluf Nielsen har optegnet efter sin Faders Branddirektør A. C. N. Niensens Meddelelse. Denne sidste, der var født i 1809, var en Sønsøn af Frederikke Henriette Wagriens. En Svoger til hende, Ulrik Carl Emilius Nielsen, f. 1744, † ca. 1830, som var blevet holdt over Daaben af Prins Carl Ernst (1706—61) af Glücksborg³⁾, medens Prins Emil August (1722—86)⁴⁾ og Prinsesse Christiane Ulrika (1727—94)⁵⁾ af Augustenburg stod Faddere, som havde været Kammertjener hos Hertug Frederik Christian den Yngre af Augustenburg og paa sine gamle Dage havde fulgt Chr. August til Norge og paa denne Maade var godt kendt med de augustenburgske Familieforhold, og som i sin Alder-

¹⁾ Sammenlign hermed Navnet Caroline Henriette Westphal (se S. 89 Fodnoten), hvor man træffer det andet af Hertugens Navne i Forbindelse med Navnet Henriette.

²⁾ Se Betz: »En gammel Lærers Livserindringer« S. 59 Fodnoten.

³⁾ Søn af Philip Ernst (1673—1729) af Glücksborg i dennes første Ægteskab med Christiane (1679—1722) af Sachsen—Eisenberg. Philip Ernst var 3. Gang gift med Marie Charlotte (1697—1760) af Augustenburg, Hertug Fr. Chr. den Ældres Fæster.

⁴⁾ Broder til Fr. Chr. d. Æ. af Augustenburg.

⁵⁾ Søster til Fr. Chr. d. Æ. af Augustenburg.

dom boede i Graasten, fortalte A. C. N. Nielsen, der i sine unge Dage opholdt sig i det slesvigske, hvorledes Hertuginde Charlotte Amalie Vilhelmine tog sig meget af Frederikke Henriette, der blev behandlet som en fornem Dame og kørte med fire.

Sammenlægger man disse forskellige Træk, maa man sige, at det er sikkert, at de tre Søstre Wagrien var Døtre af Hertug Frederik Carl af Plön.

Efterkommerne af

Nicolai Nielsen og Frederikke Henriette Wagrien.

I. Sophie Dorothea Christiane Nielsen, f. 27. Aug. 1767 i Augustenborg, † 24. Febr. 1829 i København. — G. 25. Apr. 1788 m. Hans Christian Lange, Brygger og Assistent ved den grønlandske Handel, f. 2. Jan. 1755 i København, † 4. Okt. 1821 ssts., S. af Brygger og Overformynder Peder Lange og Martha Ølgoed.

II. Frederik Carl Emil Nielsen, f. 28. Jan. 1769 i Augustenborg, † 20. Dec. 1851 i København. 1798—1833 Stutmester v. Frederiksborg Stutteri og Inspektør v. Schæferiet paa Esrom. Boede senere paa en Lystgaard, »Højlund«, v. Kollekolle i Værløse Sogn. — G. 19. Sept. 1794 m. Petrine Sophie Lakier, f. 5. Febr. 1771 i Ramløse, † 22. Maj 1846¹⁾, D. af Sognepræst til Ramløse og Annisse Peder Baggesen Lakier og Lucie Thomine Borthig. — 8 Børn.

A. Nicolai Peter Nielsen, f. 28. Jun. 1795 i Hille-rød, † 13. Marts 1860 i København. Afgik 1820 fra Hæren som karakt. Premierløjtnant. 1820—55 kgl. Skuespiller. — G. 1° 3. Jun. 1823 m. Caroline Louise Sophie Amalie Walter, f. 19. Maj 1797, rimeligvis i Mecklenburg—Strelitz, † 8. Jun. 1869 i København, D. af Skuespiller Ernst Walter og Hustru. (G. 1° 1817 m. kgl. Skuespiller Hans Christian Bull Rind (1783—1821)). Ægteskabet med Nielsen opløstes 1831. Kgl. Skuespillerinde 1815—33. — G. 2° 8. Jul. 1834 m. Anna Helene Dorothea Brenøe, f. 4. Sept. 1803 i København, † 20. Jul. 1856 i Fredensborg, D. af Sejl- og Kompasmager Peter Christian Brenøe og Olave Frederikke Caroline Leth. (G. 1° 1823 m. Violinist, senere Koncertmester Frederik Thor-kildson Wexschall (1798—1845)). Ægteskabet opløstes 1831). Kgl. Skuespillerinde 1821—56. — 4 Børn: 1. Frederik Carl Emil Nielsen, 1824—1900, Sproglærer i Amerika, 2. Ernst Peter Sophus Nielsen, 1825—1904, Fuldmægtig i Københavns Overpræsidium (5 Børn: Nicolai Peter N., 1862—83, Landvæsen-selev, Charlotte Caroline N., f. 1865, ugift, Henrik Ger-ner Sneedorff N., 1866—1916, Sekondløjtnant i

---

¹⁾ I sine senere Aar opholdt Stutmester Niensens Hustru sig ikke hos sin Mand, og det vides ikke, hvor hun er død. I alt Fald er hun ikke død i Værløse, hvor han paa den Tid boede.

- Marinen, død i Amerika, Anton Alexander Benjamin N., f. 1868, Sognepræst i Nordby paa Fanø, Provst, Betzy Sophie Marie N., f. 1870, g. 1898 m. Overlærer i Oslo cand. mag. Jens Jørgen Jansen Mørland, f. 1860), 3. Maximilian Ferdinand August Nielsen, 1828—68, kgl. Skuespiller, 4. Anna Charlotte Amalie Nielsen, 1829—1913, Institutbestyrerinde, ugift, død i Amerika.
- B. Frederikke Henriette Nielsen, f. 16. Apr. 1798 i København, † 1. Dec. 1857 ssts. Ugift.
- C. Thomine Lucie Nielsen, f. 20. Nov. 1799 i København, † 18. Aug. 1853 i Helsingør. — G. 22. Maj 1822 m. Henrik Gerner Sneedorff, f. 23. Okt. 1793 i København, † 7. Maj 1883 i Helsingør, S. af Kontreadmiral Hans Christian Sneedorff og Marie Elisabeth Tønder. (H. G. Sneedorff blev gift 2. Gang 1868 m. Ane Marie Johnsen, f. 1824, † . . .). — 1827 Afsked af Marinens Tjeneste med Kaptajns Karakter. 1827—57 Inspektør ved Øresunds Toldkammer i Helsingør. 1845 kar. Kommandørkaptajn.
- D. Elisabeth Charlotte Christiane Nielsen, f. 19. Apr. 1802 i Hillerød, † .¹⁾. — G. 27. Sept. 1824 m. svensk Ritmester Mauritz Edvard Ouchterlony, f. 1799 i Stockholm, † 24. Jul. 1866 paa Frederiksberg.
- E. Christian August Carl Nielsen, f. 1. Dec. 1803 i Hillerød, † . . i Amerika. 1830 Assistent ved Frederiksborg Stutteri. 1839 Toldassistent i Langenfelde i Holsten. 1845 Toldoppebørselskontrolør i Poppenbüttel. 1846 sat under Anklage for Underslæb, men flygtede til Amerika. — G. 15. Jan. 1835 m. Thomasine Caroline Lovise Hansen, f. 19. Marts 1809 i København, † . . ., D. af Portner paa Rundetaarn Isaac Hansen og Dorthea Gierløw.
- F. Johanne Vilhelmine Nielsen, f. 28. Jun. 1805 i Hillerød, † 22. Jan. 1881 i København. — G. 1833 m. Richard Aschlund, f. 2. Jan. 1800 i Nykøbing S., † 4. Marts 1863 i København, S. af Landinspektør Arendt Ejnensen Aschlund og Helene Cathrine Brøndsted. — 1856 Kommandørkaptajn. 1857—63 Lodsinspektør ved Københavns Lodseri.
- G. Frederikke Charlotte Christiane Nielsen, f. 5. Aug. 1810 i Hillerød, † 1845²⁾. Ugift.
- H. Caroline Petrine Emilie Nielsen, f. 16. Okt. 1812 i Hillerød, † 21. Jul. 1877 i København. Ugift.

¹⁾ Fra 1867 til og med 1876 opføres Enkefru Ouchterlony i Københavns Vejviser, derimod ikke i 1877 og flg. Aar. Da Vejviseren udkom ved Aarets Begyndelse, ligger det nær at antage, at hun er død i 1876. Imidlertid er hun ikke blevet begravet paa Frederiksberg Kirkegaard, hvor hendes Mand laa begravet. Det rimeligste er da at antage, at hun er flyttet fra Byen. Det vides ikke, naar eller hvor hun er død.

²⁾ Det vides ikke, hvor hun er død. Datoen kan derfor ikke opgives.

- III. **Marcus Jonas Ludvig Nielsen**, f. 21. Sept. 1773 i Augustenborg, † 19. Marts 1812 paa Frederiksberg. 1789 Student. 1791 cand. jur. 1791—92 Volontør i Kancelliet. Kopist. 1792 2. Fuldmægtig i Skifteretten paa St. Croix og Prokurator ved alle vestindiske Over- og Underretter. 1795 kst. Byfoged og Politimester i Christianssted paa St. Croix under Byfogedens Fraværelse i 1½ Aar. 1796 Advocatus regius. S. A. Afsked som Byfoged, men vedblev som Politimester til 1798. 1799 kst. Skifteforvalter paa St. Croix. 1801 paa Vartpenge. 1802—12 Politimester i Københavns Amts Rytterdistrikt. 1806 virkelig Justitsraad. 1810 R. af Dbg. — G. 179.. m. Rachel Jane Albøoy, f. ca. 1781, † 11. Apr. 1811 i København, D. af Skibsfører paa St. Croix John Albøoy og Hustru.
- IV. **Marie Elisabeth Nielsen**, f. 15. Aug. 1774 i Augustenborg, † 9. Marts 1852 i Aalborg. — G. 19. Marts 1798 m. Conrad Zimmer, døbt 20. Febr. 1769 i Veterslev, † 26. Jun. 1827 i Veggerby, S. af Sognepræst til Veterslev og Høm Gregers Christophersen Zimmer og Inger Marie Tryde. — 1799—1801 Sognepræst i Sunds. 1801—27 Sognepræst til Veggerby og Bislev.
- V. **Anna Charlotte Amalie Nielsen**, f. 26. Nov. 1778 i Hillerød, † 2. Febr. 1852 i København. — G. 1° 10. Dec. 1796 m. Erik Nissen Viborg, f. 5. Apr. 1759 i Bsted i Sønderjylland, † 25. Sept. 1822 i København, S. af Sognepræst til Bsted Carl Viborg og Marie Sophie Friis. (E. N. Viborg blev 1790 gift første Gang m. Dorothea Henriette Augustine Descampeaux (1766—95)). 1783 Lektor, 1790 Professor og 1801 Forstander for Veterinærskolen. — G. 2° 26. Aug. 1825 m. Carl Viborg, f. 25. Jul. 1783 i København, † 7. Okt. 1844 ssts., foregaaendes Brodersøn, Søn af kgl. Manufakturdirektør Nicolai Christian Viborg og Arine Bringstrup. 1809 Lektor, 1816 Professor og 1822 Forstander for Veterinærskolen
- VI. **Frederik Christian Nielsen**, f. 17. Jan. 1782 i Hillerød, † 1847 i Bergen. 1799 Student. 1803 cand. jur. 1806 Underretsprokurator for Sjællands Stift. Senere Prokurator i Bergen.
- VII. **Christian August Carl Nielsen**, f. 24. Okt. 1783 i Hillerød, † 7. Maj 1809 i København. 1800 Student. Var 1808 Overkirurg paa Trekroner. — G. 27. Apr. 1808 m. Johanne Christine Birgitte Fabroe¹⁾, døbt 20. Aug. 1786 i København, † 16. Sept. 1854 ssts., D. af Matros i Flaaden, senere Snedker Johan Henrik Fabroe og dennes Hustru, Jordemoder i Nyboder Karen Nielsdatter. (J. C. B. Fabroe blev 1813 gift 2° m. senere kgl. Skuespiller Giovanni Battista Cetti (1794—1858). Ægteskabet opløstes 1839. Cetti blev 2° gift m. Jacobine Gade (1814—94)). — 1 Søn.
- A. **August Carl Nicolai Nielsen**, f. 4. Febr. 1809 i København, † 16. Jan. 1885 i Lindingbro, Thorstrup Sogn ved Varde. 1833—62 Ejer af Hovedgaarden Endrup-

¹⁾ Kaldes ogsaa Faber, Favreux, Favreu, Fabroe — eller Busk eller Steen! Hendes Moder var nemlig 3 Gange gift; hendes første Mand hed Busk. hendes anden Mand Fabroe og hendes tredje Mand Steen.

holm i V. Nykirke Sogn ved Varde. 1849—53 Landstingsmand. 1849—63 Amdsraadsmedlem. 1862 fallit. Senere Branddirektør i Varde og Forligsmægler i Ribe Amds 4. Forligskreds. — G. 25. Nov. 1834 m. Henriette Georgine Meyer, f. 25. Nov. 1813 i Kiel, † 29. Maj 1898 i Varde, D. af Feltpræst, senere Sognepræst i Ullerup i Sundved Oluf Meyer og Johanne Marie Wicken. — 4 Børn: 1. Oluf August Nielsen, 1838—96, Dr. phil., Raadstuearkivar i København og historisk Forfatter (5 Børn: Edel Margrethe N., 1868—88, Privatlærerinde, ugift, August Karl Nikolaj N., f. 1870, Kontorchef i Københavns Magistrat, Kristian Brünich N., f. 1872, Dr. phil., Stabslæge i Hæren i København, Jakob Lautrup N., f. 1875, Postkontrolør i København, Hakon Harald Grüner N., f. 1881, Arkivar i Dansk Folkemindesamling), 2. Johanne Marie Nielsen, 1840—1917, ugift, 3. Augusta Caroline Nielsen, 1842—78, g. 1867 m. Jacob Borrig Lindbæk, 1838—77, død som residerende Kapellan ved Ribe Domkirke og Sognepræst i Seem, 4. Frederik Carl Emil Nielsen, 1845—1917, Vejassistent og Forligsmægler i Varde (3 Børn: Oluf August N. (Navneforandring til Brynø), 1881—1916, Violinist, Marie Cathrine N., f. 1882, g. 1903 m. sin Fætter, ovennævnte Kontorchef August Karl Nikolaj N., f. 1870, Carl Lindberg N., f. 1904, Student).

VIII. Frederikke Charlotte Nielsen, f. 21. Maj 1785 i Hillerød, † 2. Febr. 1788 ssts.
